



RIKSADVOKATEN

Politimestrene
Statsadvokatene

DERES REF.:

VÅR REF.:
2017/00533-001 HST015
642

DATO:
07.04.2017

PROSESSØKONOMISK PÅTALEUNNLATELSE (STRAFFEPROSESSLOVEN § 70) OG RUTINETRINN I BL

Etter anmodning fra Riksadvokatembetet er det gjort endringer i rutinetrinn i BL for ileggelse av prosessøkonomisk påtaleunnlattelse etter strprl. § 70. Som en kommer tilbake til, har endringene gitt virkninger som ikke var forutsett herfra, og som nødvendiggjør en viss reversering av prosessen.

Bakgrunnen for vår henvendelse om dette var at statsadvokatene gjennom inspeksjoner var blitt kjent med at siktede gjennomgående ikke ble gitt slik underretning som straffeprosessloven § 71 krever, jf. bestemmelsens første punktum:

«Dersom siktede hevder at han ikke er skyldig i en straffbar handling som påtale er unnlatt for etter §§ 69 og 70, kan han kreve at påtalemyndigheten bringer saken inn for retten om den ikke frafaller siktelsen.»

Årsaken syntes å være politiets valg av rutinetrinn i BL.

Gjennom statsadvokatenes inspeksjonsrapporter ble en i 2016 oppmerksom på at politiet systematisk og gjennomgående ikke ga slik underretning som loven krever. Dette var bakgrunnen for et initiativ herfra for å få utviklet BL slik at lovens krav ble ivaretatt, herunder også utforming av siktelse tilsvarende som for påtaleavgjørelse etter strprl. § 69, jf. strprl. § 71, som likestiller disse.

Når det, etter tilbakemeldinger, viser seg at endringene i rutinetrinn i BL ikke lenger gjør det mulig for den enkelte påtalejurist, som har til behandling et kompleks av saker, på en relativt enkel måte å treffe avgjørelse om tiltale mv og samtidig beslutte prosessøkonomisk påtaleunnlattelse (med siktelse) for forhold i samme kompleks, står en overfor en ny situasjon.

Etter en totalvurdering har ikke riksadvokaten innvendinger til at en nøyer seg med at det i underretningen til siktede tas inn en kortfattet beskrivelse av forholdet – tilsvarende det som

gjelder ved standardiserte underretninger for øvrig. Det sentrale er at det underrettes om at dersom den siktede hevder at han ikke er skyldig i forholdet som påtaleunntatelsen gjelder, kan han kreve at påtalemyndigheten bringer saken inn for retten, om ikke siktelsen frafalles, og fristen for å fremsette slik begjæring, jf. strprl. § 71. På denne måten bringes den uheldige og langvarige praksis med ikke å gi underretningen det innhold som loven krever.

De nødvendige endringer er drøftet med Politidirektoratet og Politiets IKT-tjenester, og beslutningen er truffet i samsvar med foranstående.


Tor-Aksel Busch


Harald Strand
førstestatsadvokat

Gjenpart: Politidirektoratet

 Politiets IKT-tjenester,
 Seksjon Straffesak,
 Postboks 8031 Dep., 0030 Oslo